

University of Groningen

Foreign language classroom anxiety

Jin, Yinxing

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:

2016

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Jin, Y. (2016). *Foreign language classroom anxiety: A study of Chinese university students of Japanese and English over time*. [Thesis fully internal (DIV), University of Groningen]. University of Groningen.

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

Nederlandse Samenvatting

Taalverwerving is een proces dat van taalverwervers zowel cognitieve betrokkenheid vereist als betrokkenheid met betrekking tot gedrag. Het is ook een proces dat zowel positieve als negatieve reacties oproept. Een van de negatieve gevoelens veroorzaakt door taalverwerving is angst, iets wat voornamelijk voorkomt bij vreemde-taalverwerving (Dewaele, 2007b). Taalverwervers hebben vaak veel moeite met het zich eigen maken van lastige uitspraakregels, het verwerven van een grote woordenschat en ingewikkelde grammaticale regels. Aangezien emotie een essentiële rol spelen bij de verwerving van een tweede taal is onderzoek hiernaar noodzakelijk. Het belangrijkste doel van dit PhD project was om meer duidelijkheid te scheppen over de rol die emotie speelt bij het leren van een vreemde taal en dan vooral vanuit een vreemde-taal-angst perspectief.

Dit werd gedaan binnen een context van vreemdetaalverwerving van eerstejaars universiteitsstudenten in China. Chinese studenten vergaren hun kennis over en in vreemde talen vooral door middel van formeel schoolonderwijs en krijgen zelden de kans om deze vreemde talen te gebruiken buiten het klaslokaal. Data werd verzameld van 146 studenten Japans aan drie verschillende universiteiten, die allemaal Engels aan het leren waren. Met het verwerven van Engels waren deze studenten al langer mee bezig (rond de 9 jaar). Zij waren echter net begonnen met het verwerven van het Japans. Ze werden getest in allebei de twee vreemde-taalverwerving contexten (Engels en Japans) en op twee verschillende momenten over een periode van twee maanden door middel van het herhaaldelijk invullen van een vragenbatterij over persoonlijkheid, bekwaamheid in het Engels/Japans, klaslokaalomgeving bij Engelse en Japanse les, etc. (de Demographic Information Index, waar de Social Status Scale een onderdeel van uitmaakt, werd alleen op het eerste testmoment aangeboden). Meerdere datapunten hielp bij het trekken van accurate conclusies wat betreft de onderzoeksvragen, omdat de invloed van resultaatsveranderingen zo kon worden beperkt.

De resultaten laten zien dat bekwaamheidsniveaus voor een vreemde taal, twee

persoonlijkheidskenmerken (zelfverzekerdheid en mate van competitief zijn) en twee klaslokaalomgevingsfactoren (ondersteuning van de docent en betrokkenheid van de student) vreemde-taal-angst-niveaus voorspelden op een negatieve manier (bijvoorbeeld: zelfverzekerde studenten lieten minder vreemde-taal-angst zien), terwijl angstigheid als persoonlijkheidskenmerk een positieve voorspeller was (met andere woorden: angstige personen waren over het algemeen ook angstige taalleerders). Sociale status van familie bleek niet gerelateerd te zijn aan vreemde-taal-angst-niveaus. Verder lieten data-analyses ook zien dat vreemde-taal-angst gerelateerde factoren (bijvoorbeeld vreemde-taalbekwaamheid, zelfvertrouwen en de mate van competitief zijn) aan elkaar verwant zijn, wat de interacties tussen vreemde-taal-angst stimuli laat zien. Kortgezegd kunnen de angstniveaus van taalverwervers verklaard worden door veel factoren die ook gelinkt zijn aan verwantschap tussen variabelen. Dankzij de complexiteit van angstveroorzakers kan vreemde-taal-angst “niet simpelweg uit de vreemde-taalverwerver gespoeld worden” (Dewaele & Al-Saraj, 2015, p. 206), alhoewel het wel tot op zekere hoogte verminderd kan worden (Horwitz, Horwitz, & Cope, 1986). Op vergelijkbare wijze liggen veel factoren ten grondslag aan de ontwikkeling van vreemde-taalbekwaamheid. Desalniettemin is de invloed van deze vreemde-taalbekwaamheid gerelateerde factoren verschillend, waarbij sommige factoren aanzienlijk belangrijker zijn: ten eerste bleek dat vreemde-taal-angst een grotere invloed op taalbekwaamheidsontwikkeling heeft dan ondersteuning van de docent). Een dergelijk hiërarchisch patroon geldt ook voor vreemde-taal-angst, wat blijkt uit de vondst dat twee persoonlijkheidskenmerken (angstigheid als persoonlijkheidskenmerk en competitieve drang) vreemde-taal-angst beter voorspelden dan twee klaslokaal-omgevings-dimensies (ondersteuning van de docent en betrokkenheid van studenten).

Wat de diachrone stabiliteit van angst betreft, lieten de resultaten van deelnemers' angst in het Engels geen significante verandering zien tussen de twee testmomenten, terwijl

voor Japans een significante daling gevonden werd voor zowel alle studenten samengenomen als studenten op de individuele universiteiten. Dit suggereert dat er wat betreft vreemde-taal-angst stabilisatie optreedt in het geval van een langer verwervingstraject. Op beide meetpunten werden geen significante verschillen gevonden tussen angst voor Engels en Japans, wat laat zien dat vreemde-taal-angst onafhankelijk van doeltalen zou kunnen zijn.

Concluderend kan gesteld worden dat de resultaten verdere ondersteuning leveren voor het idee dat vreemde-taal-angst tweede-taalverweving hindert. Daarnaast kan vreemde-taal-angst niet enkel verklaard worden door beperkte vreemde-taalbekwaamheid. Andere vreemde-taal-angst veroorzakende factoren zijn taalverwervers' persoonlijkheidskenmerken, de sfeer in het klaslokaal, etc. Daarom is het belangrijk om een complexiteitsperspectief aan te nemen bij het bestuderen van de oorzaken van vreemde-taal-angst, in lijn met Gaddis (2002) die heeft beargumenteerd dat het onverantwoordelijk zou zijn om enkelzijdige oorzaken van complexe gebeurtenissen te isoleren (p. 65). Verder heeft dit project ook aangetoond dat vreemde-taal-angst stabiliseert na verloop van tijd en tussen doeltalen; taalverwervers kunnen even angstig zijn onafhankelijk van welke vreemde taal ze leren en hun angstniveaus kunnen constant hoog blijven onafhankelijk van hoe toegankelijk hun leeromgeving is.